

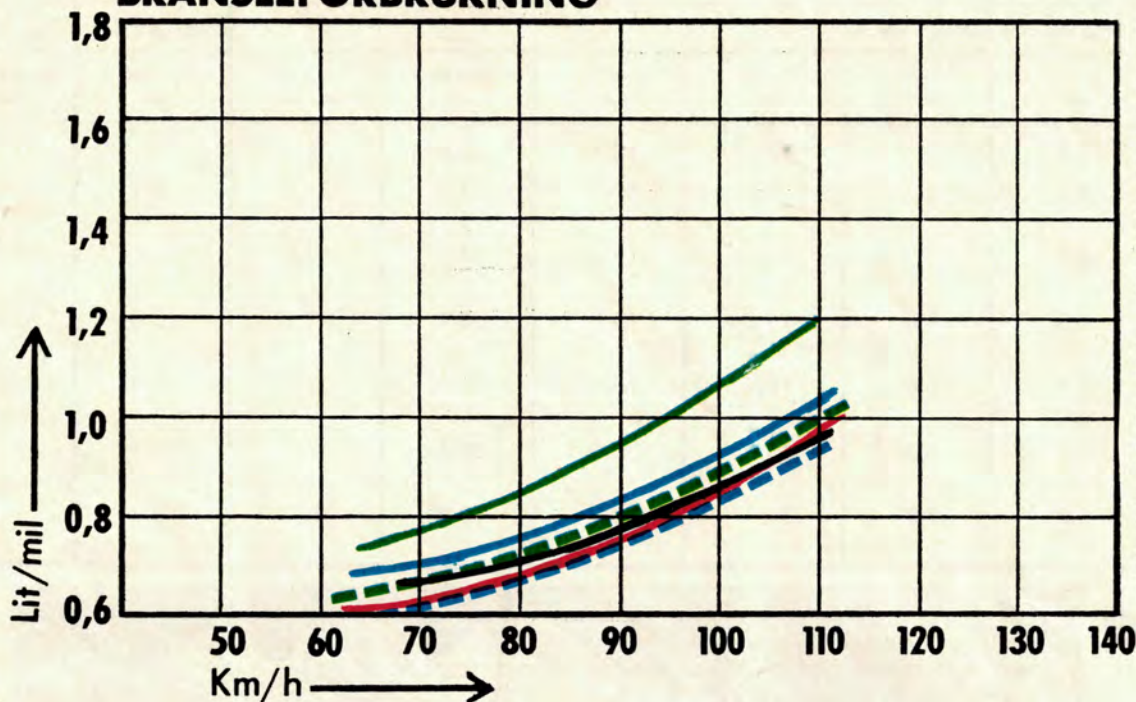

Är grannens Volvo bättre än din?

Får alla som köper bilar av samma modell lika bra bilar? Svaret är nej. Teknikens värld testade sex identiska Volvo 142. Den piggaste var 2,2 sek snabbare till 110 km/h än den slöaste; den törstigaste drog 1,5 liter mer på 10 mil än den snålaste. Och detta är inget speciellt för Volvo. Liknande skillnader förekommer på alla modeller.

Av BÖRJE ISAKSON (text), Teknikens världs testlag och
PeO ERIKSSON (foto).

BRÄNSLEFÖRBRUKNING

Sex i stort sett identiska bilar — men en är klart dyrare att köra. Det är vad det här diagrammet visar. Den översta kurvan berättar nämligen om en bensinförbrukning på 0,77 l/mil vid 70 km/h, 0,95 l/mil vid 90 km/h och 1,20 l/mil vid 110 km/h.

De övriga fem bilarna har betydligt jämnare värden: 0,62–0,68 l/mil vid 70 km/h, 0,75–0,83 l/mil vid 90 km/h och 0,94–1,04 l/mil vid 110 km/h. Utslaget på ett års körning betyder det en extra kostnad på över 200 kr för ägaren av den törstigaste bilen.

■ ■ ■ Varje månad köper ca 2 000 svenskar en Volvo 142. Men får de likadana bilar?

Naturligtvis får de det. De får en bil med två dörrar, besiktigad för fem personer och med en fyrcylindrig motor på 82 hk DIN. För det betalar de 21 400 kr eller 22 400 kr om de väljer de Luxe-modellen, som bl a har klocka.

Men: ställ samtliga 2 000 Volvo 142 av denna typ som sålts under en månad bredvid varandra och släpp iväg dem. De kommer inte att nå 110 km/h lika snabbt. Och de kommer inte att dra lika mycket bränsle. Det framgår av Teknikens världs test av sex i stort sett identiska Volvo 142 de Luxe av 1972 års modell.

Det här är naturligtvis inte något som gäller speciellt för Volvo. Man kan lugnt utgå ifrån att

resultatet hade blivit ungefär detsamma om vi i stället testat sex identiska Saab, Opel, Ford osv.

■ Av våra sex testexemplar nådde det piggaste 110 km/h på 19,0 sek. Den slöaste vagnen kom 2,2 sek efter och noterade alltså 21,2 sek. Det är en ganska kraftig skillnad. Man skulle kunna säga att den motsvarar en skillnad i motorstyrka på ca 10 hk. Opel Rekord 1900 (1969 års modell) på 90 hk har t ex en acceleration 0–110 km/h på 17,1 sek medan Audi 100 LS (100 hk) klarar 0–110 km/h på 16,3 sek. En skillnad som är mindre än en sekund.

Men skillnaden i acceleration är kanske inte så mycket att bli upphetsad över. För många är ekonomin viktigare, dvs skillnaden i bränsleförbrukning.

Den är inte heller dålig. Den bil som gick snålast i vårt test drog 0,62 l/mil vid 70 km/h konstant fart. Det törstigaste exemplaret drog 0,77 l/mil i samma hastighet. På tio mil blir det en skillnad på 1,5 l. Under ett år (1 500 mil) rör det sig om en skillnad på 225 liter eller ungefär motsvarande summa i kronor.

Kör man mycket i stadstrafik blir skillnaden ännu större. Där drog den snålaste bilen 1,38 l/mil medan den törstigaste sörplade i sig 1,58 l/mil. Skillnad: 2 liter på 10 mil eller 300 liter per år.

■ Vårt test visar emellertid inget samband mellan dålig acceleration och hög bränsleförbrukning. Den bil som var slöast hade visserligen jämförelsevis hög bränsleförbrukning, men gick ändå betydligt snålare än det exemplar som drog

SNABBAFAKTA

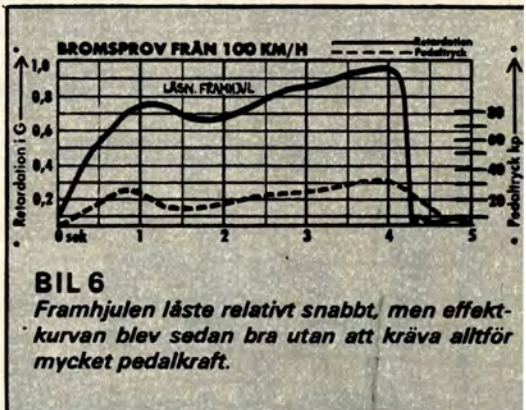
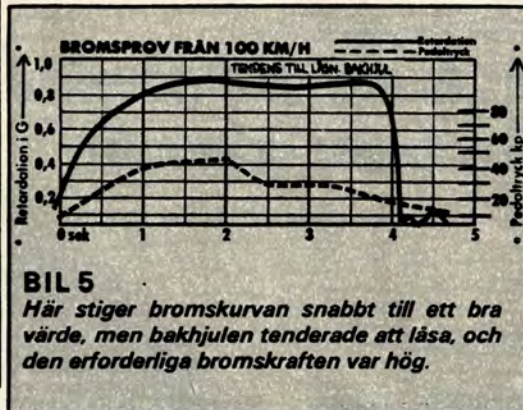
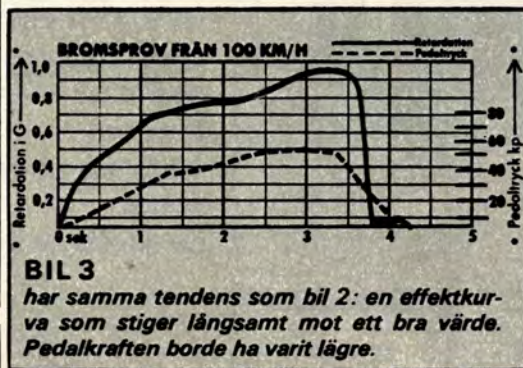
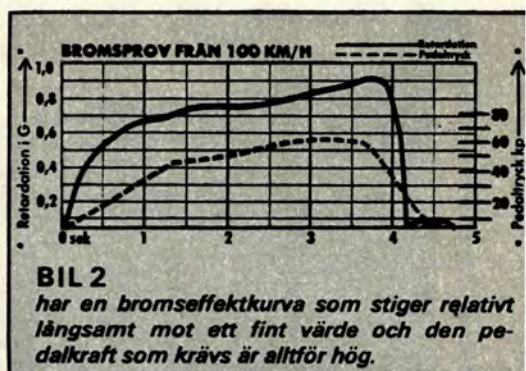
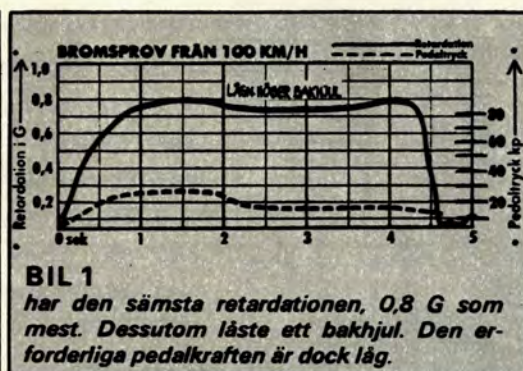
- Vi körde sex Volvo 142 de Luxe 1972 års modell och mätte bränsleförbrukning, acceleration och bromsförmåga.
- Den snålaste bilen drog 0,62 l/mil vid 70 km/h; den törstigaste drog 0,77 l/mil.
- Den accelerationssnabbaste bilen klarade stående kilometern på 37 sekunder. Den slöaste klarade kilometern på 38 sekunder.
- Bromsförmågan från 100 km/h var nära 1 G för det bästa exemplaret mot 0,8 G för det sämsta. Den mest lättbromsade bilen krävde en pedalkraft på 30 kp; det mest hårdtrampade exemplaret krävde 60 kp.

Bränsleförbrukning l/mil				Verklig fart när hastighetsm visade 90 km/h
Konstant fart km/h				
70	90	110	Stads- trafik	
0,69	0,87	1,07	1,32	—
0,68	0,80	1,00	1,44	83
0,65	0,77	0,96	1,45	87
0,62	0,75	0,94	1,42	84
0,77	0,83	1,20	1,58	86
0,63	0,76	0,97	1,38	84
0,70	0,83	1,04	1,48	83

Mätroret visar den exakta förbrukningen.

larstestet, hört till de törstigare i proven där vi körde med konstant fart. Den var däremot snålare än de sex testbilarna i stadstrafikprovet.

Detta talar alltså för att de sex testbilar som ingått i jämförelsetestet är representativa. Eller: den som köper en ny bil av exakt samma modell som grannen måste vara beredd på att hans (eller grannens) bil kan vara slöare eller

törstigare.

Är det grannens bil som är sämre kan man ju vara nöjd. Men vad gör man om det är ens egen bil som har de sämre värdena?

Ja, frågan är om det är någon idé att göra någonting alls så länge skillnaderna är så relativt små som i de här fallen.

— Skillnaderna är helt normala, säger man på Volvo. Dessutom har ju de olika testbilarna körts

olika långt.

Vad man naturligtvis kan göra är att låta justera tändinställningen om accelerationen är dålig, respektive förgasarinställningen om bilen drar uppseendeväckande mycket bensen.

Frågan är emellertid om det är värt pengarna i något av dessa fall. Inget av testexemplaren är direkt dåligt. Bränsleförbrukningen är tex i stort sett normal även

för det törstigaste exemplaret, och en justering kostar trots allt en del. Men det skadar naturligtvis aldrig att försöka få justeringar gjorda på garantin om bilen är ny och det visar sig att grannens bil är mycket bättre.

Men är skillnaderna inte större än i vårt fall får ni nog svälja förtretet om grannens bil är bättre. Det är bara att konstatera att inga bilar är exakt lika. ■

